

Bønes
menighet

BØNESBladet

Menighetsblad for Bønes kirke nr 3-14. Årgang 11
Med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

God sommer fra Bønes menighet!

Husk at sandvolleyballbanen
utenfor kirken er åpen for
alle hele sommæren!

Barnekunst

«Leonardo, Ludvig, du og jeg» er tittelen på kunstprosjektet Bønes menighets barnehage har fått ta del i denne våren. Side 2-3

Ung tale

«Jeg har fått mye mer forståelse», noterte konfirmant Edith Marie Skår i sin tale på vegne av konfirmantene. Side 4

Kinna-tur

Opplev premieren på «Kinnaspelet - Songen ved det store djup» i form av en «dagstur-pakke» lørdag 21. juni. Side 13

Hører jeg til her?

Det er gått et par uker siden Kirkemøtet neglisjerte egen lærenemnd og lot være å gjøre et vedtak i spørsmålet om liturgi for homofile.

AV KARL JOHAN KIRKEBØ

Dette var i praksis en bekreftelse av status quo hvor kirken stenger dørene. Den første skuffelsen har lagt seg, men ett spørsmål er fortsatt åpent: Hører jeg til i en kirke med slike holdninger og ønsker jeg å høre til her? Spørsmålet er større enn liturgi for homofile. For meg er det et spørsmål om vi skal være en kirke for dagens mennesker eller en kirke basert på et patriarkalsk kultursyn som rådet for 2000 år siden. Da var det ok med slaveri (som Paulus aksepterte), at mannen i familien misbrukte slavinner og viste makt gjennom omgang med unge gutter. Denne siste varianten slo Paulus ned på. Og vi vil selvsagt ikke ha det slik i dag.

For meg er det åpenbart at vi må lese Bibelen inn i vår tid og etter beste evne finne ut hva den har å si oss i dag. Jeg mener at vi i alle fall ikke kan plukke noen av utsagnene og gjøre dem gyldige til vi forandrer mening, mens vi glatt overser andre fordi de er ubehagelige. Og så kalte det å være bibeltro.

Biskop Laila Riksåsen Dahl (som skiftet standpunkt gjennom arbeidet i bispemøtet) har sagt hun legger mer vekt på hva Jesus gjorde enn det Paulus skrev. Det er for meg å være bibeltro. Og mye vanskeligere, fordi det da ikke lenger er enkle svar på kompliserte etiske spørsmål. Det betyr også at vi må leve med forskjellige svar. Det må det være takhøyde for, og vi må vise dette gjennom gjensidig respekt. Det savner jeg i homofildebatten. Særlig den ene siden sier klart fra: «Mén som meg, eller du splitter kirken. Jeg har rett, du er kjetttersk». Ikke mye respekt for andre meninger i det.

Min første reaksjon var at *her hører ikke jeg hjemme*. Så har jeg tenkt meg om og har bestemt meg for å engasjere meg videre. Med et sterkt ønske om å gi mitt lille bidrag til en kirke som er raus nok til å si at *her er det*

rom for begge meninger. Og det kan vi leve godt med. At jeg kan skrive denne refleksjonen og få den på trykk viser jo at det i vår menighet er en slik takhøyde. Så det er håp. ●

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Bønensblad utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes bones.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Stein Rune Risa (redaktør), Karl Johan Kirkebø og Sven-Ove Rostrup

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 55 39 04 40 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 23. september

Kunstprosjekt i Bønes menighets barnehage:

«Leonardo, Ludvig»

Anne Knutsen er en billedkunstner som er bosatt på Bønes. Hun liker godt å arbeide med barn og unge, og har også tidligere jobbet sammen med Bønes menighets barnehage.

TEKST: STEIN RUNE RISA

FOTO: ANNE KNUTSEN

Da barnehagen fikk mulighet til å bli med på et prosjekt i regi av Bergen kommune og «den kulturelle bæremeisen» - falt valget derfor naturlig på Anne Knutsen og prosjektet «Leonardo, Ludvig, du og jeg».

Gjennom våren har barna fått kunnskap om to kjente kunstnere, Leonardo Da Vinci og Ludvig Eikaas. Barna har blitt kjent med et av Da Vincis største verk; «Mona Lisa», og har hatt henne som sin egen assistent – i nesten levende form – under hele prosjektet. Eikaas' selvportrett «Jeg» har også stått sentralt.

Anne Knutsen er en dame som vet å engasjere både barn og voksne. Hun tar barna på alvor, er imøtekommende og ser barns måte å uttrykke seg på. Hun tar del i deres ideer, deres erfaringer og ikke minst – har evnen til å tenke utenfor boksen i lag med barna.

Flere aktiviteter

Prosjektet har bestått av seks samlinger med ulike aktiviteter. Fokus har vært selvportrett. Barna har tegnet og tatt bilder av seg selv, og også laget eget billedlotto-spill. De fikk i starten sin egen skissebok som fulgte dem gjennom prosjektet. Her fikk de blant annet limt inn bilde av Leonardo, bokstaven «L» og selvfølgelig sitt eget selvportrett.

Andre aktiviteter har vært «foto-shoot» med kostymer og egendesignet ramme, og å male hverandre - akkurat som ekte kunstnere med staffeli og male-/modellklær.

Fakta: Anne Knutsen

Født 1961 i Hauge-sund. Bor og arbeider i Bergen.

Utdannelse: Kunsthøgskolen i Bergen, avd. spes. kunst, seksjon for tekstil, grunnstudium og hovedfag 1999-2004

Uttrykk: Uttrykker seg gjennom ulike materialer og medier, men fortrinnsvis video. Opptatt av individets egenverd. Bearbeider allmenne, eksistensielle forhold, og tar ofte utgangspunkt i sitt eget liv, hvor hun benytter seg av minner og erfaringer, både fra egen barndom, men også i stor grad fra sitt voksne liv i møte med mennesker.

For mer informasjon:
www.anneknutsen.com

ig, du og jeg»

Lars Næss Alskog
(4 1/2 år) maler som
Leonardo Da Vinci.

Takk til alle som bidro!

En stor takk går til alle som var med og bidro til Bønesdagens 20-års jubileum 5. april; Komiteen, frivillige, konfirmanter, ansatte og gjester. Takk for sang og musikk, loddsalg, aktiviteter inne og ute, god mat og kr 39 561 kroner i kassen. Overskuddet blir delt mellom Bønes menighet og Bønesfondet. Og sist, men ikke minst, takk til alle dere som kom og var med på feiringen av Bønesdagen! ●

Gunnhild Nag Mosland,
frivillighetskoordinator

Kirkeskyss i Bønes

De som ønsker kirkeskyss ringer og avtaler direkte med sjåføren på oppgitt telefonnummer. Skyss-info for resten av høsten kommer i neste nummer av Bønesbladet.

- 29. juni: Karl Johan Kirkebø
tlf. 55 12 45 78 / 479 14 010
- 31. august: Tove Sandgrin
tlf. 483 554 27
- 28. september: Hans Jacob
Berg, tlf. 55 12 02 40 /
932 26 288

- 19. okt. Torstein Berentsen
tlf. 55 12 23 32

Hjertelig velkommen til kirken!

Besøk hos Anne

«Det lysegrønne rommet» er en del av Anne Knutsen sitt verksted på Verftet. Her ble barna invitert inn til flere aktiviteter. De fikk servert eplejus, te, kjeks og spennende oster, lage egen bordduk med selvpportrett og navn, og plante et frø i hver sin blomsterpotte. Knutsen jobber mye med video, og det var naturlig at barna også fikk være med på en «video-shoot», der påfølgende samtale omhandlet blikket vårt og hvordan øynene våre så. Tittet vi opp? Tittet vi ned? Var blikket spent, alvorlig, gøy, morsomt?

Fellesskap og samspill

Prosjektet ble avsluttet med familiekafe og utstilling. Det var stolte og glade barn som

viste foreldrene rundt, og responsen fra foreldrene var svært positiv. Barna fortalte med stor entusiasme om hva de har vært med på, og foreldrene var imponert over barnas produksjon.

Prosjektet har gjort at barna har fått kjenne på et fellesskap. De har deltatt i aktiviteter som har bygget på de gode verdiene i samspillet med hverandre. Det har handlet om samarbeid, det har handlet om å se seg selv - og hverandre - «hvem er jeg?», «hvem er du?». Barna har fått uttrykt seg selv kunstnerisk, medvirket til ideer og funnet ut mye om seg selv og sine venner. Prosjektet har vært med å på styrke gruppefølelsen, barnets identitet, og de har - ikke minst - hatt det veldig gøy! ●

Bli med på

Feriesprell

4.-5. klasse i Bønes kirke 13.-15. august 2014

Bruk dagene før skolen starter sammen med venner i Bønes kirke, 13.-15. august, kl. 8.30-16.00

Påmelding til: sven-ove.rostrup@bergen.kirken.no eller ved å ringe 55 30 81 71. Pris kr. 750,- (1300,- for søsken).

KFO
Kirkens Frivillighet
Bønes Menighet

MINNYS NATURTERAPI

Kan tilby helt fantastisk naturmedisinsk behandling og forebygging av fysiske og psykiske sykdomstilstander.

Meget gunstige priser.

Timebestilling: 909 37 487 – minnydale@hotmail.com

Credokirken

CREDOKIRKEN BOKSHOP

Øvre Kråkenes 49
For åpningstider: 932 56 511
www.credokirken.no

BØKER
MUSIKK
FILMER
GAVEARTIKLER

Besøker - noe for deg?

Storetveit og Bønes jobber med å få en større besøkstjeneste i samarbeid med de andre Fana-menighetene.

Har du noe tid du kan tenke deg å bruke som besøker? Som besøker får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, bare prate sammen, følge til lege og liknende. Det vanlige er 1-2 timer i uken/annenhver uke. Du vil få veiledning og kurs underveis, og treffpunkter med andre besøkere.

Liker du å glede en annen? Da kan dette være en tjeneste for deg! Kontakt menighetskontoret 55 30 81 02. ●

Konfirmantenes tale

Konfirmasjonsforberedelsene er over for denne gang og et nytt kull med ungdom er blitt konfirmert. Vi har hatt et flott år sammen med 147 konfirmanter, hvorav 77 hører til Bønes menighet. Edith Marie Skår er en av årets konfirmanter i Bønes menighet, på Kreativ gruppe. Til konfirmasjonsdagen tok hun utfordringen med å skrive en tale på vegne av konfirmantene. Hun ble bedt om å dele noe tanker om hvilke forventninger hun hadde, hva som skjedde i konfirmasjonstiden og hva hun sitter igjen med etter disse ni månedene. Her er resultatet.

AV EDITH MARIE SKÅR

Jeg trodde at vi måtte tro på Gud/Jesus og kristendommen. Det er jo selvfølgelig en av grunnene for å konfirmere seg kristelig, men det er kanskje mange som ikke egentlig vet hva de skal tro på enda. Så mange velger jo kristen konfirmasjon fordi de kanskje tenker at de har noe å tro på senere.

Siden det er kristen konfirmasjon trodde jeg «undervisningene» skulle bestå av salmer og bibelvers, og at man måtte pugge trosbekjennelsen eller lignende.

Siden Bønes menighet er et stort fellesskap, så blir det mange konfirmanter. Jeg forventet at vi skulle bli kjent med de andre konfirmantene og bli bedre kjent med de vi kanskje allerede har bekjentskap til.

Selvfølgelig forventet jeg at konfirmasjonstiden skulle være en gøy og spennende periode, noe som det også har vært.

Vi har samlet inn penger til menigheten og kirkens nødhjelp. Dette tror jeg er en av de tingene som har vært mest forundrende

for meg, men samtidig det jeg har fått mest forståelse av. Det at vi samlet inn penger til kirkens nødhjelp forsto jeg godt. De trenger de pengene vi samler inn for å kunne overleve. Men vi samlet jo også inn penger til menigheten. Og da begynte jeg å lure. Hvorfor skal vi samle inn penger når kirken får statlig støtte fra staten? Men jeg har forstått at kirken bare får en liten del, og har da ikke råd til å opprettholde alt som skjer med den lille summen de får. Det er viktig at vi gir penger til menigheten for at vi har en plass å dra når vi trenger kjærligheten og fellesskapet vi har her i kirken. Uten bøssebæring for menigheten hadde vi ikke hatt en kirke hvor vi kunne gjennomføre tradisjoner som dåp, konfirmasjon, bryllup, begravelse og alt det andre som skjer hver uke.

Da vi startet konfirmasjonstiden skulle vi velge grupper vi skulle være på fast i hele denne tiden. Du kunne velge alt fra fysisk aktivitet til kor.

De forskjellige gruppene har vært på konfirmasjonsleir. Noen har vært på mange, mens andre har vært på færre. Disse leirene tror jeg har vært gøy for alle. Gruppen som jeg har vært på var på Wallemstunet. Der fikk vi velge hvem som skulle sove på hvilket rom, og hadde veldig stor frihet til å bestemme selv.

Vi hadde en timeplan for dagene, og den fungerte utrolig bra under turen. Mobiltelefonene ble samlet inn, så da var det slutt på selfie og hashtaggene! Vi fikk poeng på de forskjellige rommene. Du fikk utdelt poeng for vasking, hjelpe til med det prak-

tiske og pugge bibelvers. Det var ikke noe tvang for å gjøre dette, men de fleste fikk fart på seg når premien var kinobilletter. Jeg tror de fleste ble bedre kjent med de andre konfirmantene og sammen med de voksne og konfirmantlederne ble det et godt fellesskap.

I konfirmasjonstiden skulle vi gå på minst seks gudstjenester og tre obligatoriske gudstjenester. Vi ble sendt et ark hvor det var seks felt vi skulle skrive navn, dato og hvilken kirke vi har gått i. Dette ga vi til presten eller kirketjeneren når gudstjenesten var ferdig.

Av og til ble vi samlet for å se andre ha foredrag. Alt fra en med et handikapp til en som har stor lidenskap om troen sin. Temakveldene har vært veldig inspirerende og det er utrolig å se hvor mye ett menneske kan vise så mye kunnskap og forståelse.

Jeg har fått mye mer forståelse. Konfirmasjonstiden handler ikke bare om å lære om Gud og Jesus, men hvorfor kristne tror på dem. Vi lærer også mye om liv og død, og hvorfor ting er som det er. Jeg vil si at konfirmasjonstiden kan oppsummeres med fellesskap og kjærlighet. Grunnen til at jeg nevner kjærlighet er fordi jeg har lært at uansett hva som skjer vil det være noen som er der for deg.

Og når jeg også nevner fellesskapet så vil jeg at dere skal se rundt dere. Noen kjenner sikkert en del her, mens andre kjenner kanskje ikke like mange. Men alle som sitter her har behov for like mye kjærlighet og oppmerksomhet. ●

MotorForum

Tlf. 55 56 00 00 **Bergen**

For første gang er det gjort en landsomfattende leserundersøkelse for å finne ut hvilken status menighetsbladene har, med særlig fokus på hvilken rolle institusjonen har som tilhørighetsskaper til lokalmiljøet/den lokale kirken.

Menighetsbladet - en overlevning eller en mulighet?

80 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken. Menighetsbladet greier dermed det ingen annen kirkelig kommunikasjon greier: Å nå nesten hele befolkningen.

TEKST: MAGNHILD LANDRØ

I løpet av fjoråret gjennomførte jeg to store landsdekkende undersøkelser av norske menighetsblader; en i samarbeid med TNS Gallup (leserundersøkelse) og en i samarbeid med Kirkerådet (utgiverundersøkelse). Min konklusjon er at menighetsbladet er en tilhørighetsskaper med imponerende stor leserkrets.

58 prosent av det norske folk (over 15 år) mottar et menighetsblad fra Den norske kirke. 80 prosent av disse sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til». Det er et oppsiktsvekkende høyt tall. Og

når disse leserne også forteller hvem de er og hva slags stoff de liker å lese, sier det mye om bladets evne til å skape tilhørighet til både nærmiljøet og til den lokale kirken. Menighetsbladet har åpenbart en evne til å skape lokal tilhørighet. Det bekrefter flere av svarene i undersøkelsen. Men jeg fikk også mye annen viktig informasjon om hvilken betydning dette bladet har for folk.

Få journalister

Menighetsbladet har en overraskende høy status til tross for at de aller fleste bladene produseres av ufaglærte/ikke-honorerte,

og kontinuerlig må slåss for å overleve økonomisk. Bare 33 prosent av bladene sier at de har medarbeidere med noe journalistisk erfaring (12 prosent i stor grad; 21 prosent i noen grad). Likevel greier de å lage et blad som har så stor leserinteresse. Det er intet annet enn imponerende.

Bilder betyr mye

Svarene bekrefter at menighetsbladet har en rolle som tilhørighetsskaper, idet leseren åpenbart opplever seg som en del av et lokalmiljø som han/hun har interesse av å være oppdatert på.

> side 7-8

«Menighetsbladet er trolig sterkt underestimert – trolig til og med av Den

Og leseren er svært konkret i å beskrive hva det er som skaper denne interessen. For leseren er det interessant i å lese om mennesker, mer enn om saker. For 73 prosent av leserne betyr det mye å kunne gjenkjenne folk på bilder. Hele 80 prosent sier at de liker å lese intervjuer med folk fra nærmiljøet, mens 82 prosent av leserne liker lokalhistorisk stoff i bladet. 59 prosent liker å følge med på hva som skal skje i kirken deres, samtidig som andre tall i den samme undersøkelsen viser at de i liten grad benytter seg av tilbudene.

Navnelister over døde, døpte, vigde og konfirmanter har høy interesse, mens «bare» 46 prosent synes det er fint å kunne finne navnene til de kirkelig ansatte i bladet. Alle disse tallene sier mye om menighetsbladets evne til å skape tilhørighet til et lokalmiljø, og trolig også til en lokal kirke. En trenger ikke være fagekspert for å forklare dette: Det handler om gjenkjennelse og nærmiljø; navn, ansikter, nabolag og lokale steder og hendelser du kjenner igjen, eller vet om.

Kutt ut andakten?

Det er naturlig at kirken ønsker å bruke bladet til også å presentere kirkens budskap, selv om eksempelvis andakten ikke vekker så stor interesse i leserundersøkelsen. «Bare» hver fjerde leser tenker at bladets andakt er interessant. Men interessen for kirkens budskap dobler seg brått idet den journalistiske presentasjonsformen endrer seg. På spørsmålet om de leser «*intervju med noen som forteller om livet og troen*», er svarprosenten på hele 49 prosent. Dette samsvarer med den øvrige positive responsen som i stor grad handler om gjenkjennelse. De som utgir menighetsbladet bør nok gå ut fra at et personlig trosintervju med en «hvem-som-helst» fra nabolaget får betydelig større oppmerksomhet enn en velformulert andakt fra biskopen!

Presentasjonsformen er avgjørende

Tallene sier noe viktig om valg av type stoff og journalistisk presentasjonsform. Et intervju med bilder av gjenkjennbare folk er langt mer interessant enn en monolog/kronikk/artikkel uten den dynamikken som

spørsmål og svar kan skape. For eksempel er det mange lesere som tenker at enqueteen som journalistisk sjanger er interessant. Når jeg sammenholder informasjon fra utgiverne og leserne, finner jeg mye samsvar mellom utgivervisjonene og leserinteressen.

Men på ett punkt kan det synes som om enkelte utgivere har «glemt» det faktum at hovedmålgruppen faktisk er – ifølge leserundersøkelsen – dem som aldri setter sine bein i en kirke! Dette er informasjon som hos utgiver bør avstedkomme en høy bevissthet rundt hvem man lager blad for, samt få noen konsekvenser for måten man velger å lage menighetsblad på – både presentasjonsteknisk og i valg av type stoff.

Menighetsblad - ikke medlemsblad

I 111 år har navnet vært menighetsbladet. I 2013 er det viktig for utgiver å ha en bevissthet om at dette faktisk ikke er et menighetsblad, i den betydning at det kommer kun til menighetsmedlemmenes postkasser, eller kun til de leserne som er aktive medlemmer i sin kirke. Dette sier leserundersøkelsen alt om: 80 prosent av bladets lesere innfinner seg ikke i kirken. For øvrig sier 14 prosent av leserne at de overhode ikke er medlem i Den norske kirke. Og 41 prosent av disse igjen er medlemmer i andre trossamfunn.

Den komplette leserundersøkelsen

De menighetsbladutgiverne som ønsker å vite til minste detalj hva det er i bladet leseren vier sin oppmerksomhet til, bør også lese den mer komplette rapporten fra leserundersøkelsen: «*Menighetsbladet – en tilhørighetsskaper med imponerende stor leserkrets*». Der er det eksempelvis mulig å se den kritiske viktigheten av å få til en forside som ikke er forutsigbar eller kjedelig. Der kan du også finne ut enda mer om hvem leserne er, og hvilke kategorier lesere som interesserer seg for hva, i de ulike stoffområdene.

Hvem er leserne?

Undersøkelsen viser at 58 prosent av det norske folk i det hele tatt får et menighetsblad i sin postkasse, og 80 prosent av disse le-

ser altså bladet. Dette er landsrepresentative, offisielle tall. Menighetsbladet er trolig sterkt underestimert – trolig til og med av Den norske kirke selv – som kirkens viktigste kommunikasjonsarena.

Med så uventet høye lesertall burde de menighetene som enten har lagt ned sine menighetsblader, eller aldri har utgitt noe blad, sette menighetsbladet tilbake på prioritert plass i sitt driftsbudsjett. Iallfall om de ønsker å nå flere enn bare de som er «på innsiden».

Leseren går ikke i kirken

82 prosent av leserne sier at de sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin. Hele 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke. Men bladet leser de altså likevel! Kvinnene er litt mer ivrige enn mennene i sin lesning av menighetsbladet.

I nesten alle svar i leserundersøkelsen, kommer det fram at kvinner og gruppa 60+ er noe nærmere knyttet til kirken enn hva mennene er, både med sine litt mer positive holdninger og sin deltakelse og interesse.

70 prosent av kvinnene registrerer at bladet er kommet, mens 64 prosent av mennene sier det samme. Den aldersgruppa som legger minst merke til at bladet overhodet er kommet i postkassen, er de under 40. Denne gruppa er forresten gjennomgående mindre interesserte/ivrige på hva bladet kan gi dem.

Menighetsblad eller nett?

95 prosent av alle i Norge oppsøker aldri eller sjelden kirkens nettsider. Dette er tankevekkende tall. Dersom målet for kirken er å nå flest mulig, tror jeg at det i overskuelig framtid ennå vil være en vesensforskjell på å bli gitt en fysisk informasjon/et blad, sammenlignet med det å selv skulle oppsøke den samme informasjonen/budskapet.

Alle som jobber med kirkens kommunikasjon i 2013 bør for eksempel stille seg spørsmålet: Ville de leserne som sier at de har «liten» eller «ingen» eierskap til den kristne tro (40 prosent av bladets lesere) finne på å oppsøke sin kirkes nettside? Eller delta på kirkens øvrige sosiale medier, når ikke engang de «kirkevante» gjør det? Svaret er vel gitt.

Fakta: Leserundersøkelsen

- 58 prosent av det norske folk over 15 år mottar et menighetsblad fra Den norske kirke.
- 80 prosent av mottagerne sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til».
- 80 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken.
- For 73 prosent av leserne betyr det mye å kunne gjenkjenne folk på bilder.
- Hele 80 prosent sier at de liker å lese intervjuer med folk fra nærmiljøet, mens 82 prosent av leserne liker lokalhistorisk stoff i bladet.
- 59 prosent liker å følge med på hva som skal skje i kirken deres.
- Navnelister over døde, døpte, vigde og konfirmanter har høy interesse.
- 46 prosent synes det er fint å

MØTER MED MENNESKER: - De som utgir menighetsbladet bør nok gå ut fra at et personlig trosintervju med en «hvem-som-helst» fra nabolaget får betydelig større oppmerksomhet enn en velformulert andakt fra biskopen, mener Magnhild Landrø. (Foto: Privat)

Fremtidens menighetsblader

Internett er framtida. Og nåtida. Men etter å ha fått resultatet fra denne store leserundersøkelsen, er det trolig riktig å konkludere med at den dagen den lokale kirken legger ned sitt menighetsblad og prioriterer gode nettløsninger, da har kirken tapt i kampen om å gi folket en reell opplevelse av tilknytning til kirken. Da er kirken blitt en klubb kun for «de interesserte», de som selv aktivt oppsøker kirkens ulike arenaer.

Selvsagt skal kirken også ha oppdaterte nettsider. Men ingen menighet må tro at nettsider kan erstatte menighetsbladet. Der er denne leserundersøkelsen overbevisende entydig. Storparten av det norske folk vil al-

dri komme til å oppsøke kirkens nettsider. Hvorfor skulle de det?

Landsdekkende undersøkelse

Parallelt med den store leserundersøkelsen fikk jeg også gjennomført en stor landsdekkende undersøkelse blant utgiverne av menighetsblader i Den norske kirke. Denne undersøkelsen ble foretatt i fjor vår i samarbeid med Kirkerådet (Siv Thompson), som da hadde registrert 238 menighetsblader i Norge. 166 av disse deltok i undersøkelsen. Det er en svarprosent på 70, mer enn høy nok til å kunne anse utgiverundersøkelsen som representativ for utgivere av norske menighetsblader.

Forskningsrapporten kan oppsummeres slik: Det kan se ut som om utgiver tenker at den aller viktigste grunnen til at bladet utgis, er at «bladet holder folk oppdatert på hva som skjer i den lokale kirken».

Hvem lager utgiveren bladet for?

Når det gjelder bladets målgruppe, er det interessant å se hvem utgiver selv tenker på som hovedmålgruppe: «De som bruker kirken og dens mange tilbud» (87 prosent). På en god andreplass kommer «De som aldri oppsøker kirken eller kristelige/kirkelige aktiviteter» (76 prosent). Dette er interessante svar, når vi nå vet at leserundersøkelsen sier at en betydelig storpart (80 prosent) av leserne har ingen tilknytning til kirken eller dens ulike aktiviteter. Det er iallfall viktig at utgiver er seg bevisst at det er et såpass stort sprik mellom disse to målgruppe-virkelighetene. De aller fleste leserne er altså ikke brukere av kirkens mange

tilbud. Veldig mange av leserne er heller ikke trosfeller, eller tilhengere av det kirken står for.

Hva slags innhold ønsker utgiveren?

Det virker som om utgiverne (87 prosent) mener at «bladet er vår lokale kirkes mest effektive kommunikasjonsarena». Heldigvis for kirken, er det et stort samsvar her - mellom utgivers og lesernes tanker om hvilken rolle menighetsbladet har som kontaktskaper. Flere av svarene i utgiverundersøkelsen speiler at bladet i større grad er en formidler av informasjon, enn det er en talerstol for kirkens budskap.

Når det kommer til valg av stoff, blir det veldig tydelig hvorvidt utgiver bommer eller treffer i forhold til det leserne sier at de setter pris på. En leserundersøkelse alene skal dog ikke styre en utgivers agenda/bevegrunn for hva bladet skal inneholde. Men sett med journalistiske briller er det viktig at utgiver kjenner til de punktene der spriket mellom utgivers visjoner/målsettinger og leserens behov/interesse blir altfor stort.

Undervurdert medieblomst

Sett med mediemarkedsbriller er det overraskende og imponerende at et blad med så høy leserinteresse og med en så stor tilhørighetsskapende rolle i nærmiljøet, kan produseres med så minimalistiske budsjetter, og uten så godt som en eneste offentlig støttekrone! Det er utrolig at det lar seg gjøre, tiår etter tiår, å utgi et blad med så få og uforutsigbare ressurser, økonomisk som menneskelig. Mer enn 3/4 av utgiverne sier at det heller ikke gis noen form for skoleing/kursing for dem som skal lage bladet.

Leserundersøkelsen viser tydelig at menighetsbladet er kirkens viktigste - og i all hovedsak også eneste - velfungerende arena for jevnlig kommunikasjon med folket. De menighetsrådene som har prioritert menighetsbladet på sine budsjetter, har allerede vunnet i sitt forsøk på å komme folket i møte, når vi vet at 80 prosent av dem som får bladet, leser det. Og 80 prosent av dem som leser bladet, går sjelden eller aldri i kirken. Tallene taler for seg selv. ●

- kunne finne navnene til de kirkelig ansatte i bladet.
- Hver fjerde leser tenker at bladets andakt er interessant.
- 49 prosent liker å lese intervjuer «med noen som forteller om livet og troen».

- 14 prosent av leserne sier de ikke er medlemmer i Den norske kirke.
- 41 prosent av disse igjen er medlemmer i andre trossamfunn.
- 82 prosent av leserne sier at de

- sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin.
- 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke overhodet.
- 70 prosent av kvinnene registrerer at bladet er kommet,

- mens 64 prosent av mennene sier det samme.
- 95 prosent av alle i Norge opplyser at de sjelden eller aldri oppsøker kirkens egne nettsider.

Bønes kirke, Bønesdagen og den lokale dugnadsånden

Bønesdagen har blitt en årlig aktivitet som inviterer til samling og innsamlingsdugnad, men som samtidig er en arena hvor foreninger og lag på Bønes kan vise sitt mangfold.

TEKST: KÅRE OFFERDAL
FOTO: STEIN RUNE RISA

Den store utbyggingen på Bønes og Kråkenes skjedde for 20-30 år siden. Områder som før bare hadde vært utmark, ble en bebyggelse smeltedigel av folk fra mange kanter. De fleste ukjente for hverandre, og med få eller ingen felles aktiviteter i motsetning til hva tilfellet er i mer etablerte bydeler.

For familier med barn var det greit, da ble barnehage og skole de første kontaktpunktene med andre, mens for voksne ble det ofte liten kontakt med naboer. Etter hvert så Bønes IL dagens lys, og ble et godt fellesskap for unge og voksne. Aktiviteter i regi av kirken ble også satt i gang i nærmiljøet, og tilbudene ble langt flere da den første delen av Bønes kirke stod ferdig i 1997.

En ambisiøs flokk hadde satt seg fore å reise et kirkebygg lenge før dette var plassert på de offentlige budsjettene. Ideen tente en dugnadsånd som hele Bønes ble en del av. Et mangfold av innsamlinger ble satt i gang, og slik ble også Bønesdagen en realitet. Dette har blitt en årlig aktivitet som inviterer til samling og innsamlingsdugnad, men som samtidig er en arena hvor foreninger og lag på Bønes kan vise sitt mangfold.

Trivelig treffsted for bydelen

Bønesdagen ble straks et trivelig treffsted - med et mangfold av tilbud for barn og en god anledning for voksne til å treffe naboer og bli bedre kjent. Fra Langedgården kommer forpakter Erik Krohn Hansen med hest og vogn. Fana brannstasjon stiller år etter år opp med utrykningsvogn, og gir barna en anledning til å se heltene på nært hold. De unge får iføre seg hjelm og spyle med brannslange - langt tøffere enn pappas hageslange - og sikkert en effektiv verveaktivitet for å sikre rekruttering i et spennende yrke.

Med konserter gjennom hele dagen er Bønesdagen også ofte en første anledning til

UNG BRANNSLUKKER: Brannfolkene fra Fana brannstasjon er populære gjester. Bildet er fra 2012.

PINNEBRØD-STEIKING: Speiderne er alltid på plass med pinnebrød og andre aktiviteter.

å opptre på «de skrå bredder» enten anledningen er som aspirant med fiolin i Bønes skoleorkester, eller som solist i Minising - alt under nærvær av stolte foreldre, besteforeldre og andre. Og mange får presentert sine gjøremål.

En av disse gruppene var speiderne, som kunne vise frem det spennende aktivitetstilbudet de har, enten det gjelder praktisk kunnskap, samfunnsengasjement, vennskap eller friluftsliv - det siste for øvrig demonstrert ved steking av pinnebrød over åpen flamme der alle kan få prøve seg.

Også Klubben, som favner unge både fra Bønes og Storetveit, har informasjonsstand og får vist hvorfor driften deres, med egen lederopplæring og et engasjerende turprogram, er blitt en så stor suksess. Og slik har det vært gjennom årene - til Bønesdagen før påske i år kunne feire sitt 20-årsjubileum, med et program større enn noen gang. Med deltagelse av alt fra «mini-sangere» til seniordansere; fra glade amatører til norgesartisten Tor Endresen.

Tuftet på frivillighet

Bønesdagen startet som et dugnadspro-

SE DER DANSER BESTEMOR: Seniordans var et av innslagene på årets Bønesdag. De engasjerte og fikk ristet litt liv i bønesfolket.

SANGKOR: Bønaskoret stilte opp med flott sang og allsidig repertoar.

sjeikt, og også dagens Bønesdag er tuftet på frivillighet og dugnadsånd. Et mangfold av frivillige stiller opp ikke for bare å spre glede og lage underholdning, men også for å sikre en god gjennomføring. Alt som til sammen blir en gammeldags markedsdag, krever naturlig nok forberedelser og innsats fra mange hold. Bønesdag-komiteen organiserer loddsalg, tråler området etter gevinster, rekrutterer frivillige, holder kontakt med foreninger og organisasjoner og ser til at alt går som planlagt.

Kommet for å bli

Selv om Bønefolket har fått realisert begge byggetrinn av kirken, så er innsamling fortsatt et av formålene med Bønesdagen. I tillegg til at menigheten får friske midler til å drive aktiviteter i nærmiljøet, går også en del av overskuddet inn i Bøneshjelpen. Alle lag og organisasjoner som deltar på Bønesdagen kan søke om å få tilskudd fra fondet, og på den måten blir verdiskapingen delt ut til beste for gode formål i området.

Bønesdagen åpner opp kirken for både kirkevante og de som ikke går i kirken til vanlig, og har gjennom 20 år både gjort kir-

SIJONGLØR: Ola Kåre Risa sjonglerte og viste hukommelsestriks i anledning 20-årsjubileet.

Fakta: Bønesdagen

- Feirer 20 årsjubileum i 2014
- Startet som del av innsamlingen til Bønes kirke.
- Arrangeres årlig av Bønes menighet siste lørdag før palmehelgen.
- Lokale kor, lag, organisasjoner og enkeltpersoner opptrer, lager aktiviteter og informerer om sitt arbeid.
- Inntektene kommer primært fra kiosk- og loddsalg.
- En del av overskuddet går inn i Bønesfondet, hvor de som deltar på Bønesdagen kan søke om støtte én gang i året.

ken til et lokalt samlingssted, og støttet opp under både kirkelige aktiviteter og andre lag og organisasjoner i nærmiljøet. Bønes menighet har som visjon «Åpen, synlig og til stede». Bønesdagen har blitt et arrangement som konkretiserer denne visjonen. Bønesdagen er «Åpen, synlig og til stede» i praksis. Vi gleder oss til de neste 20 årene! ●

ILDSJEL: Anny Svendsen har de siste årene vært en av ildsjelene i Bønesdag-komiteen. Bønesdagen er avhengig av frivillige som tar ansvar og ikke er redd for å ta i et tak.

Messe Solennelle

av Louis Vierne

Sotra reviderte
Birkeland kantori
Cantus, Skjold
Slettebakken
Motettkor

Dirigent:
Olav Øgaard

Orgel:
Guro Rotevatn Buder
Sigurd Melvær Øgaard

Slettebakken kirke 15/6 kl. 19.30
Bergen Domkirke 18/6 kl. 20.00
Fjell kyrkje 19/6 kl. 20.00

Billetter kr. 150 (familie kr. 400) v/inngangen
Konserten er støttet av Bergen Kommune

Minnet om Sigmund Skage (1914-1993) holdes levende i Fana.

100-årsjubileum for Sigmund Skage

Søndag 27. april var det hundre år siden Sigmund Skage ble født. Dette ble markert med stor konsert i Fana kirke.

AV DAG VAULA

Skage er en av de eldste gårdene i Ytrebygda, og forfedrene til Sigmund var kjent for sin musikalitet flere generasjoner bakover. Sigmunds far Torleiv var gårdbruker, smed og bygningsmann, og fra 1907 han organist i Fana kirke. Det var han i 40 år til sønnen Sigmund overtok i 1946 og fortsatte i nye 40 år.

Alt i seksårsalderen trakterte Sigmund husorgelet i heimen, og i kirken fikk han prøve seg på orgelkrakken lenge før føttene nådde ned til pedalene. Etter hvert ble føttene lange nok, og i tolvårsalderen lot faren ham spille barnedåpssalmen. 15 år gammel ble Sigmund fast bedehusorganist i Blomsterdalen og omtrent samtidig begynte han på musikkonservatoriet i Bergen der han studerte orgel, piano og musikkteori. Han avtjente verneplikten i Garden i Oslo, og tok samtidig orgeltimer hos Arild Sandberg. Organisteksamen tok han nitten år gammel som den yngste i landet.

en kort permisjon da han var domkantor i Stavanger.

Komponisten Skage

Sigmund Skage var en habil komponist. Ikke minst er hans brudemarsj med folkemusikalsk stemning blitt et kjærminne for mange brudepar. Likevel var det nok virket som utøvende musiker, dirigent og pedagog som sto hjertet hans nærmest. Et stort høydepunkt var feiringen av Fana kirkes 800-årsjubileum i 1953, der han fikk vist mye av sine evner på én gang. Et vokalsemble sammensatt av Liland Songlag, Fana Mannskor og det helt nye Fana kyrkjekor framførte den store jubileumskantaten med tekst av Theodor Hovda og musikk av Sigmund Skage for et fornemt publikum med kong Haakon i spissen.

Store deler av jubileumskantaten ble framført på nytt i 1981, og har vist seg å ha kvaliteter som tåler tidens tann.

Minnestunder

Sigmund Skage tok avskjed med orgelkrakken og kirkekoret i 1986, 72 år gammel. I Fana Mannskor fortsatte han som dirigent fram til mars 1988, da det ble holdt avskjedskonsert og stor fest som takk for 46 års innsats for koret. Sigmund Skage døde 13. april 1993. Ved sørgehøytiden i Fana kirke deltok både Fana mannskor og Fana kirkekor for å hedre dirigenten som hadde skapt begge disse korene. ●

40 år som organist i Fana Tredveårene var harde tider i Norge, så for Sigmund ble det mange år med vikariater. Men i 1942 kom det bud fra Åsane. Menigheten der var av nasjonale grunner misfornøyd med sin egen organist, og skipsreder Wallem ville betale en ekstra organiststilling av egen lomme. Her virket Sigmund frem til han i 1946 fikk organiststillingen i Fana. Den stillingen beholdt han i førti år, bortsett fra

Besøktstjenesten i Fana prosti inviterer til INSPIRASJONSKVELD

Tirsdag 30. september kl. 19-21.30 på Nesttun eldresenter, Hardangerveien 6A, Nesttun, like nedenfor Fana legevakt.

«ELDRE OG VERDIGHET – DE FRIVILLIGES ROLLE»

v/Eirin Hillestad fra Verdighetssenteret.

Enkel kveldsmat, samtale og informasjon om besøktstjenesten i prostiet. Arrangementet er gratis og åpen for alle interesserte.

Påmelding/spørsmål/skyss:

Diakon Linda Bårdsen tlf. 55 36 22 85/483 02 448.

E-post: linda.bardsen@bergen.kirken.no

Diakon Kjerstin-Marie Vereide, tlf. 55 59 71 15.

E-post: kjerstin-marie.veraide@bergen.kirken.no

Diakon Reidun Laastad Dyvik, tlf. 55 30 81 17.

E-post: reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no

VELKOMMEN OGSÅ OM DU IKKE HAR FÅTT MELDT DEG PÅ!

DEN NORSKE KIRKE
Menighetene i Fana prosti

Stipendutdeling: Ved jubileumskonserten 27. april delte styret i Sigmund Skages minnefond ut tre stipender á 20.000 kroner. De to første stipendene gikk til Christian Sommerfelt (klaver) og Rasmus Hella Mikkelsen (fiolin). Til stor applaus fikk orgelklubben Ferdinand det tredje stipendet, med ros for sin virksomhet i Sigmund Skages ånd og tradisjon som orgelpedagog.

Kantor-veteran Olav Øgaard takker av med konsert

Kantor i Slettebakken, Olav Øgaard, rundet 70 den 3. mars i år, og i disse dager legger han siste hånd på verket som offentlig ansatt tjenestemann.

AV FRODE HJERTNES

I juni (se annonse side ni) runder han av karrieren med tre fremførelser av Louis Viernes «Messe Solennelle». Den vil settes opp i Slettebakken kirke, Bergen domkirke og Fjell kirke, og det med et kor sammensatt av sangere fra Sotra reviderte, Birkeland kantori, Cantus Skjold og Slettebakken motettkor.

Et fantastisk verk

Motettkoret har framført denne messen rundt ti ganger tidligere, første gang i 1999 - med Bergen domkirke og Stavanger domkirke som de mest prestisjefylte arenaene. I Fana prosti har de sunget den i Slettebakken, Birkeland og Skjold kirker.

– «Messe Solennelle» uttrykker så mange fasetter av bønn og tro som jeg og korsangerne kan kjenne oss igjen i – fra den ydmyke stille bønn til det desperate kyrierop, fra den stille undring til den pompøse lovsang, sier Øgaard.

– Vi opplever at musikken gjør noe med oss når vi framfører den, og det er vårt håp at den også gjør noe med tilhørerne. Både koret og jeg opplever at det er et fantastisk verk!

Ville gjenreise kirkemusikken

«Solennelle» betyr høytidelig. Musikkhistorisk er det Beetho-

ven som først bruker ordet med sin «Missa Solemnis» (1823), muligens for å kunne utarbeide messen mer som et symfonisk verk. Widors (1878) og Viernes (1899) messer er nettopp ment til liturgisk bruk, som en gjenreising av kirkemusikken etter en periode der den nærmest ble omgjort til operettemusikk.

– Det triste var at like etter Viernes messe var urframført, førte skillet mellom stat og kirke i Frankrike i 1905 til en krise for kirkemusikken som rev bort grunnlaget for korene i St. Sulpice og Notre Dame. Det førte til at messen ikke kunne framføres i gudstjenestene, og den fantastiske messen fikk en skjebne den ikke fortjente, forteller Øgaard.

Kirkemusikerens rolle

– Hvordan er kirkemusikkens stilling i dag?

– I Den norske kirke har det i en periode nå vært en tendens at alle andre enn kirkemusikere skal definere kirkens musikk – gjerne med henvisning til lavterskeltilbud. Da spør jeg: Lavterskel for hvem? Resultatet kan lett bli at musikken i kirken blir så banal at ingen med en smule musikalske evner føler seg vel ved å være i kirken.

Kirkemusikerens stilling er blitt svekket i tjenesteordning, og mange vedtak og planer fra kirkemøter, kirkeråd og fellesråd bærer preg av at kirkemusi-

KIRKEMUSIKKEN SAMLER ALLE: I sentrumskirkene makter de store kirkemusikk-arrangementene å samle fulle kirker med publikum fra alle aldersgrupper. – Det burde fortelle alle om betydningen av å satse på kirkemusikk, sier Olav Øgaard.

FOTO: GEIR INGE NEDREBØ

kerne ikke har kommet til orde i saksbehandlingen.

Barnekor legges ned

– Resultatet av alt dette kan lett bli at kirken ender opp som en uinteressant arena i kulturpolitisk sammenheng. Det er heller ikke interessant å ta fire års utdanning dersom kompetansen ikke blir respektert i kirken, eller dersom man bare blir tilbudt stillingsbrøker på 50-60 prosent.

I Bergen hadde kirkemusikken gode kår fram til 2006. Siden da har bortimot alle kantorstillinger blitt betydelig re-

duert. Resultatet er at mange kor er blitt nedlagt.

– Særlig alvorlig er det at mange barnekor er lagt ned, mener Øgaard.

– Barnekorene er kirkens viktigste arena når det gjelder å bygge tilhørighet til gudstjenesten. Opplæring er et viktig bidrag til å senke terskler inn til kirken – det er viktig med gode opplevelser knyttet til kirkemusikk! Da må imidlertid forholdene legges til rette fra kirkens side. I Slettebakken har jeg opplevd at både menighetsråd og ansatte ser betydningen av dette, og jeg er veldig takknemlig for det. ●

Sølvkrossen

Kva er det som skjer når menneske kjem til tru på Jesus Kristus? Eg misunnar den som har eit uttømmende svar!

AV PROST PER
BARSNES

Problemstil-
linga utløyser
ofte forvirra
undring. I vår

tradisjon har vi stor respekt for det innsyn i livet sine djupner, som eit skarpskodd intellekt evnar å gi oss. Og ingen får meg til å seie eit vondt ord om det! Tankekrafta er gull verd. Men vi både registrerer og erfarer at djuptpløyande tankekraft, eller mangel på det, ikkje kan brukast som forklaring på kvifor nokon trur på Jesus Kristus og andre ikkje. For vi finn menneske med alle grader av tankekraft både i trua og i vantrua sin leir.

Vi kan vel bli samde om at det er både trongsynt og einspora å reindyrke eit menneskesyn, der intellektet aleine vert den avgjerande tunga på vektskåla. Åndslivet, som også tankekrafta er ein sentral del av, er mykje meir samansett enn som så. Tenk berre på kjenslelivet vårt, på lengslene våre, og dei draumar lengslene utløyser.

Heimlengt er ei usynleg kraft som dei fleste av oss har erfart med vekslende styrke. Den

treng ikkje å vere uttrykk for mistrivsel ved å vera der vi er, men den signaliserer at vi har endå meir lyst til å vera ein annan stad. Heime.

Trongen etter kontakt med våre slektsrøter viser seg stundom veldig sterk. Vi veit at menneske som frå tidleg barn-dom fekk sin oppvekst i ein annan familie enn den han eller ho vart fødd inn i, reiser i vaksen alder på tvers av kloden, for om mogleg å koma i kontakt med sitt biologiske opphav. Ut frå ein kald rasjonell tenkning kan det av og til verke heilt urealistisk. Likevel skjer det. Det duger ikkje uprøvd!

Som åndsindivid har vi alle ein ibuande trong for å sprengje grenser. Drivkrafta i all religiøsitet er gåtefull «heimlengt» etter kontakt med vårt første opphav, Gud, som skapte oss i sitt bilete! I det gåtefulle rom har mysteriet plass. Mysteriet sprengjer grensene for kva vi kan gjennomskue eller etterprøve med vår fornuft. Forholdet ikkje finst ei fornuftig forklaring på, kan vi med eit lett skuldertrekk bli freista til å parkere som uinteressant irrasjonalitet. Men føresetnaden for å kunne felle ein slik dom, er at vi

SØLVKROSSEN PÅ FANAKYRKJA: Krossen lever dag og natt. Om dagen er det sollyset som speglar seg i krossen, om natta månelys, gatelys og billys. FOTO: HJ-3PO

evnar å sjå alle samanhengar i tilværet.

At vår tanke står still, er ikkje utan vidare noko prov på at noko er ufornuftig! Det er like snart eit uttrykk for at det å sjå samanhengen sprengjer min kapasitet. Mange vel å innrømme at vi menneske ser stykkjevis og delt, og opplever det frigjerande å opne seg for mysteriet. Den Heilage Ande er eit slikt grensesprengande mysterium. Det som hende pinsedagen er vanskeleg å forklare, men det var sterkt å erfare! Det er meir mellom himmel og jord enn vi kan forstå!

Jordbunden trældom kan gjere oss farleg nærsynte. Jesus sa ein gong: «Mennesket lever ikkje berre av brød, men av kvart ord som kjem frå Guds munn». Det kan vere spennande å omskrive dette utsagnet litt: Mennesket lever ikkje berre av sjølvtenkte tankar, men av kvart ord som kjem frå Guds munn.

Eg spurde innleiingsvis: Kva

er det som skjer når menneske kjem til tru på Jesus Kristus? Menneske opnar seg for mysteriet og gir Jesu ord rom. Og sjølv om perspektivet sprengjer tankens fatteevne, er Jesu ord sanneleg også mat for tanken! Pinseunderet er at Den Heilage Ande gjer Jesu ord levande for oss, og let oss oppleve Guds nærver i våre liv. Å vere pilegrim er å vere ei søkande og lengtande sjel, som opnar seg for pinseunderet.

Sølvkrossen i Fana kyrkje var eit pilegrimsmål. Framleis er sølvkrossen Fana kyrkje sitt sentrale symbol. Det kan alle sjå på toppen av kyrkjetårnet. Og krossen lever dag og natt. Om dagen er det sollyset som speglar seg i krossen, om natta månelys, gatelys og billys. Samtidig som sølvkrossen alltid er den same, gir den alltid ei ny visuell oppleving! Det er eit fint bilete på det som skjer når Den Heilage Ande gjer Jesu ord levande! God pinse! ●

Olsok- fest for alle

Vi byrjar markeringa med olsokmesse i Fana kyrkje, tysdag 29.juli kl. 18.

Deretter fortset olsokfesten på Hordamuseet.

Program:

- Kåseri
- Leik og dans på vollen (i tilfelle regn vert arrangementet

flytta innandørs til låven)
• Korgafest og hyggeleg prat. På korgafest tek alle med mat og drikke til seg og sine + litt

MINNES OLAV: Olav den hellige falt på Stiklestad 29. juli 1030, og dermed skulle olsok være 28. juli om kvelden (og natt til 29. juli). Men olsok har etter hvert kommet til å bli brukt om selve Olavsdagen den 29. juli. Dagen er markert med en øks på primstaven.

ILLUSTRASJON: «OLAV DEN HELLIGES DØD», MALERI FRA 1859 AV PETER NICOLAI ARBO

- ekstra så ein kan dele, om nokon har gløymt seg
- Olsokbål ved Fanafjorden. ●

Arr: Fana prosti

Kyrkjehistorisk sogespel

Sidan premiera i 1985 har nærare 90.000 personar reist til Kinn og sett spelet som vert framført mellom bergveggen og steinkyrkja på den vesle øya Kinn lengst vest i Noreg.

AV PER BARSNES

Kinn sokneråd og Sogn og Fjordane teater er for 30. året på rad glade for å kunne be inn til «Kinnaspelet – Songen ved det store djup».

Folkekultur

Det heile begynte med Stiklestadspelet, «Spelet om Heilag Olav» i 1954. I dag blir det kvart år satt opp over 70 slike historiske spel rundt i Noreg. På historisk grunn blir drama både fra verkelege hendingar, sagn og forteljingar frå århundrer og tusenår tilbake gjenskapt. Det er på bygdene og i småbyane vi finn dei fleste, og spela blir til i eit omfattande samarbeid med etablerte lokale teatermiljø og regionteatre, og med profesjonelle skodespelarar i hovudrollene.

Ei sjeldsynt oppleving

Kinnaspelet er i denne samanhengen ei oppleving det ikkje finst maken til: Det naturlege lune og lydvare amfiet innunder Kinnafjellet, skiftande hav og ein høg himmel som bakteppe – ja, berre båtreisa ut gjennom øygarden gjer Kinnaspelet til noko ein ber med seg i lang tid. Teksten er

skriven av Rolf Losnegård, og musikken er laga av Per Janke Jørgensen. Kinnaspelet vert framført av Sogn og Fjordane teater og over 150 amatørar på øya Kinn vest for Florø.

Spelet i spelet

Mange har vorte så fengsla av opplevinga, at dei kjem att år etter år. Årleg gjennomsnitt er på nær 3000 tilskodarar, noko som i seg sjølv er imponerende når ein tenkjer på at alle må reise med båt for å koma til Kinn.

Stykkets handling er frå sommaren 1537. Den danske futen kjem til øya med bod frå Kong Christian av Danmark-Noreg om at den katolske presten på Kinn må vike sin plass for protestantismen. Det er Seljumannamesse denne dagen, og bygda har førebudd eit kyrkjespel om St. Sunniva som dei skal framføre i det futen kjem.

Alle hovudrollene i stykket blir i år spela av dei same skodespelarane som i fjor. Futen i stykket blir spela av Lars Sørebo, medan Idun Losnegård skal spele Margrete prestefrille. Kyrre Eikås Ottersen spelar

Bli med!

- Laurdag 21. juni kan du bli med på båttur til øya Kinn, rett vest for Florø, der du får oppleve årets premiere av «Kinnaspelet – Songen ved det store djup», som blir spela ute i det naturlige amfiet ved den gamle steinkyrkja.
- Teater og natur spelar her på lag i eit samanvevd drama både frå reformasjonens dagar i 1537, og frå middelalderlegendene om «heilagmennene» frå vest som bar med seg den kristne bodskapen til Vestlandet.

Påmelding direkte til:

Kinnaspelet, postboks 111, 6901 Florø
kinnaspelet@gmail.com
telefon: 57 75 25 30 - 918 86 264.

Meir info:

www.kinnaspelet.no

prest, og Lars Berge er både Tarve og vikinghovding Ramn. Oda Alisøy spelar Borni og Sunniva.

Direktebåt t/r Bergen-Kinn.

Det vert også dette året sett opp direktebåt frå Bergen til Kinn til premiera på årets spel den 21. juni. Avreise frå Strandkatterterminalen i Bergen kl. 08. Ein tek sikte på å vere attende i Bergen om lag kl. 20. Båtturen er i seg sjølv ei stor naturoppleving, og kostar (fram og tilbake, inkludert framsyninga) kr. 1000,- per person. ●

FOLKEKRAV: Den danske futen gjer om på sitt vedtak om å gi prestekappa og kyrkjas nøkkel til Tarve, slik at den gamle katolske presten får behalde sitt kall slik folket krev. Men han må love å fylgje kongens og Luthers lære.

Jonsok og olsok hører sommeren til

I løpet av sommeren kommer to merkedager, som begge opprinnelig hadde sterkere tilknytning til kirken enn i våre dager, og som da fikk folk til å samles på kirkebakken vel så lenge som de var til gudstjeneste inne i kirken.

AV MARTIN A. E. ANDERSEN

Sankt Hansdagen 24. juni var til minne om Døperen Johannes, som ble født et halvt år før Jesus og regnes som hans forløper, og på olsokdagen 29. juli skulle en feire minnet om Olav den Hellige, som stod sentralt i arbeidet med å få kristen tro kjent i Norge, og som falt i slaget på Stiklestad akkurat på den nevnte datoen i år 1030.

Begge var av paven i Roma erklært å være helgener, noe som betydde at de stod særlig nær Vår Herre, og at en dermed kunne rette sine viktigste bønner til dem. Enkelt personer som i tro og gjerning hadde vist en helt usedvanlig iver og spesiell innsats i sitt kristenliv, kunne etter sin død av paven kåres (som det het) til helgen. Johannes hadde døpt Jesus og Olav hadde ofret livet i sitt arbeid med å bringe kristentroen til Norge.

Markeringen av St. Hansdagen heter også etter gammelt jonsok (jonsvaka), og skulle starte kvelden før og vare utover natten frem til selve St. Hansdagen, minnedagen for fødselen til Døperen Johannes et halvt år før julekvelden. St. Hansdagen skal peke på det som er lyst og viser fremover, og markeringen samler seg derfor allerede dagen før omkring årets lyseste kveld med bålbrekking, mat, sang og dans. Ibland agerer man også bryllup, og lar to barn leke brudepar.

I de nordiske land med et langt og mørkt vinterhalvår har nok eldgamle tradisjoner fra førkristen tid vært med å vedlikeholde og sette sitt preg på markeringen og vår feiring av St. Hansaftenen. Da skulle fremtidstro, glede og forventninger til årets grøde riktig få slippes løs, og noe av dette henger igjen også i våre dager. Kirken har stort sett latt feiringen av St. Hans gå sin gang uten i særlig grad å sette sitt stempel på den. Ganske annerledes har derimot utviklingen vært for våre dagers markering av Olsok, der vandring og gudstjenester stadig øker i omfang.

Olav den Hellige falt i slaget på Stiklestad 29. juli 1030, og på stedet hvor han

JONSOKBÅL: St. Hansdagen skal peke på det som er lyst og viser fremover, og markeringen samler seg derfor allerede dagen før omkring årets lyseste kveld med bålbrekking, mat, sang og dans.

ILLUSTRASJON: MALERI AV NIKOLAI ASTRUP

ble gravlagt, har den praktfulle Nidarosdomen blitt reist, et mektig kirkebygg som vi må til England eller Kontinentet for å finne lignende i størrelse og utforming. Helgenskrinet med Olav den Hellige er borte, men gravplassen og minnet om den norske helgenkongen har i århundrer trukket pilgrimer til Nidaros, som var byens gamle navn.

I våre dager har en ryddet og merket flere stier og veier som fører frem til Nidaros. Også fra svensk side av grensen er nå pilgrimsveier merket og tatt i bruk, og nytt av året er et større skip som i juli skal følge kysten fra Rogaland til Trondheim for å plukke opp pilgrimer som så skal komme sjøveien til olsokfeiringen i Nidarosdomen 28. og 29. juli. Vandringen frem til Nidaros og opplevelsen av gudstjeneste, kirkerommet og konserter der gjør dette til noe annet og langt mer for den enkelte vandreren enn bare en reiseopplevelse i vakker, norsk natur i den lyseste og varmeste årstiden.

På Vestlandet har vi fra gammelt av også hatt et eget mål for pilgrimsvandrere fra nær og fjern ved St. Hanstid. Ikke minst fra utlandet har vandrere kommet og lagt veien til stavkirken i Røldal, som har stått i dalen innerst i Hardanger fra slutten av 1100-tallet. Ved bønn og knefall med tilbedelse foran et krusifiks i kirken natt til

St. Hans, har folk i århundrer ment at de kunne bli helbredet fra sykdom og legemlige plager. Så sent som i 1835 skal dette ha vært vanlig, og selv i våre dager valfarter mange til den gamle kirken i Røldal.

Gamle pilgrimsveier frem til kirken i Røldal blir igjen tatt i bruk, og særlig fra Nederland valfarter pilgrimer til krusifikset i denne kirken. Tradisjonen går trolig noen hundre år tilbake til den gang hollendere kom til norskekysten for å hente tømmer til skip og diker. La oss til slutt bare minne om at Fana kirke også har vært et valfartsmål for pilgrimsvandrere, men da uten spesiell tilknytning til jonsok eller olsok. ●

Ordforklaringer

- Johannes: Yohanan (hebraisk), Joannes (gresk)
- Jonsok/jonsvaka (gml.norsk): våketid kvelden/natten før St. Hansdag, 24. juni
- Olsok/olavsvaka (gml.norsk): våketid kvelden/natten før St. Olavsdag, 29. juli
- Valfart: reise til et hellig sted
- Pilgrim: en som reiser til et sted som i hennes/hans tro er hellig
- Sanctus (St.): hellig mann
- Sancta (St.): hellig kvinne

Ildsjelen Kjell Erik Wiborg:

Han som «alltid er der»

Ingen som har vært til stede i Storetveit kirke noen ganger kan ha unngått å støte på Kjell Erik Wiborg. Vi som har tilhørt menigheten noen år, har lært ham å kjenne som han som «alltid er der».

VIKTIG OPPGAVE: Frivillige er mangelvare, og menighetsbladet må jo ut til alle de tusener av lesere. Så dersom noen av distributørene skulle bli forhindret i jobben, overtar Kjell Erik Wiborg.

Menighetsbladet vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Tidligere har vi møtt ildsjeler fra Fana og Skjold, nå er stafett-pinnen i Storetveit. Deretter går den videre til Søreide, Slettebakken, Bønes og Birkeland.

TEKST: LOKALREDAKSJONEN I STORETVEIT
FOTO: GEIR MØLLER

Kjell Erik har vært meget synlig i menighetens virksomhet, i og med at han har vært tekstleser i gudstjenestene omtrent så langt tilbake som noen er i stand til å huske. Men det er mange viktige oppgaver som ikke er like synlige for kirkegjengere flest.

Ungdomsklubb ble inngangsport

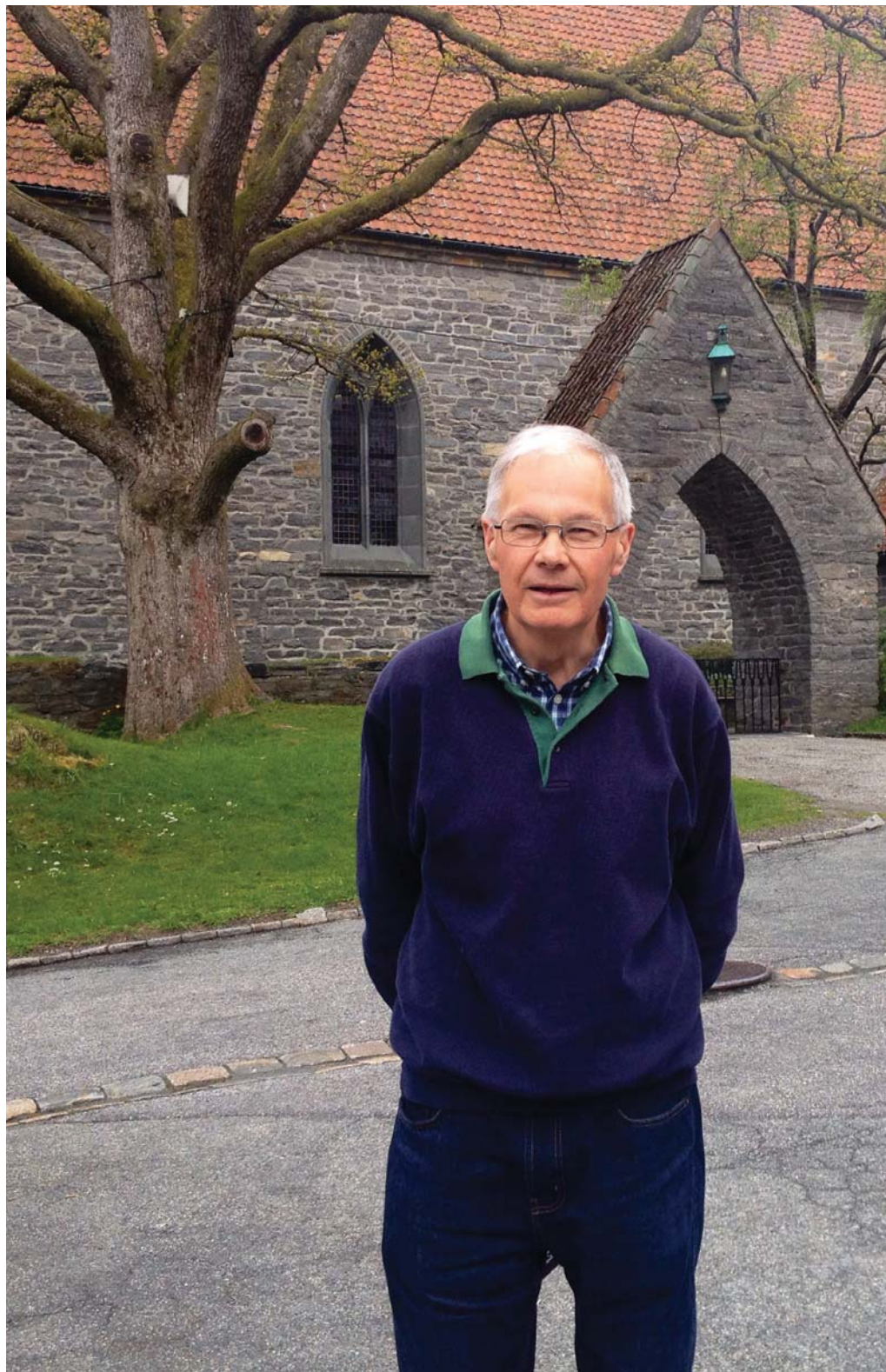
Det var ungdomsklubben i Storetveit som var hans «inngangsport» til menigheten, da hans konfirmandkull ble invitert med på klubb-samlingene. Dette ble etter hvert Kjell Eriks «opplæringsarena» og hans andre hjem. I klubben var det et godt, sosialt fellesskap, og den gang som nå var friluftsliv en vesentlig del av aktiviteten.

Hans første tur med klubben var en fot-tur på Folgefonn-halvøya i 1959. Lederoppgavene kom også ganske snart, som assistent til en gruppeleder. Imidlertid mente Kjell Erik den gangen at ledelse ikke var hans sterkeste side, så han gikk ikke videre på den veien.

Kom tilbake

Økonomi, derimot, lå hans hjerte nær, så han gikk i gang med å selge cola (på kreditt) til klubbmedlemmene. Som en senere har kunnet konstatere, har pengene «forfulgt» Kjell Erik nokså tett helt siden ungdommen.

Etter avtjent militærtjeneste i 1964 kom Kjell Erik tilbake til klubben. Da var situasjonen den at Dag Møller, klubbens grunnlegger, ønsket en pause fra ledervervet, og Kjell Erik ble med i en gruppe som overtok ledelsen av klubben. Omtrent

samtidig ble han med i redaksjonen for menighetsbladet, som ungdommens representant.

Aktivt ektepar

Unge Kjell Erik var nå blitt en gifteferdig mann, og Gerd ble en Wiborg. Hun viste nok ikke den gangen hva hun gikk til, med en mann som skulle komme til å bruke så store deler av sin fritid i tjeneste for Storetveit menighet. Det faktum at

hun fortsatt, etter nesten 50 års ekteskap, fullt ut støtter opp om sin mann, og dessuten selv er aktiv i flere tjenester, er jo et solid bevis på at båndene dem imellom har vært (og fortsatt er) meget sterke.

I 1968 flyttet familien til Fyllingsdalen. Det er vel nødvendig å si at de også der ute engasjerte seg i menighetsarbeidet.

Ledet menighetsrådet

Denne «utlendigheten» varte i fem år. 20.

januar 1973 overtok de huset med adresse Lyngbakken nr. 2, og der har ekteparet bodd siden den gang - hele tiden som aktive i Storetveit menighet.

I 1978 ble Kjell Erik spurt om å stille til valg til menighetsrådet. Han svarte ja, kom inn, og ble like godt valgt til formann fra første stund.

Formannsjobben hadde han i hele den første perioden, og så tok han på seg nestledervervet i de påfølgende fire år. Oppgavene sto i kø: Omtrent samtidig med at

TRE ANSVARSOMRÅDER: Ungdomsklubbens opptaksløfte sier at menighetsarbeidet skal ha tredje prioritet i livet, etter hjem/familie og arbeid/skole. Kjell Erik kan kanskje av og til ha kommet i skade for å stokke litt om på disse tre ansvarsområdene.

formannsvervet i menighetsrådet kom, ble det også nødvendig å finne folk som var villige til å være tekstlesere under gudstjenestene. Og Kjell Erik stilte opp.

Nye oppgaver

Menighetsbladet var en arena Kjell Erik kjente fra tidligere, og der ventet flere oppgaver: I 1985 ble kassererjobben ledig, og hvem stilte opp? Selvfølgelig Kjell Erik! Det viste seg snart at det i denne forbindelse var flere oppgaver som måtte tas hånd om. Det måtte skaffes midler til trykking av bladet, og det måtte organiseres et distribusjons-apparat av frivillige, for å spare portoutgifter.

Ifølge hans hjemlige støttespiller er Kjell Erik en mann som bare setter i gang og gjør det som må gjøres. Slik også her. Han skaffet annonsører til bladet, og han satte opp et «rode-system» og engasjerte folk til å bemanne rodene og dele ut bladet.

Regnskapsfører

Distribusjonsjobben har ikke blitt mindre med årene. Frivillige er mangelvare også på dette område, og menighetsbladet må jo ut til alle de tusener av lesere. Så dersom noen av distributørene skulle bli forhindret i jobben, overtar Kjell Erik.

Mer om penger: Diakoni-utvalget trengte en regnskapsfører. En fant ut at det burde lages et del-regnskap for kirkeofringene. Bankmannen ble engasjert! (Ved å vri litt på et gammelt eventyr-utsagn kan vi vel si: «Og er han ikke fri, så regner han vel enda.»)

Tjener Herren med glede

Det ville trolig være lettere å liste opp de oppgavene i menigheten som ekteparet Wiborg ikke har vært innom, enn de som de har engasjert seg i. Men vi tar likevel med et lite utvalg av engasjementer i tillegg til de som allerede er nevnt: Besøks-tjeneste, Aktiv Fritid, kirkeskyss, og arrangere/holde arkiv for kirkebladet.

Når en så spør hva som har vært drivkraften for dette sterke engasjementet gjennom alle disse årene, kommer det stille:

- Et ønske om å gjøre en innsats for den menigheten der en bor. Og så vil jeg gjerne holde fast i gudstjenestens utgangshilsen: «Gå i fred, og tjen Herren med glede!»

Stor kapasitet

I denne situasjonen kan en ikke unngå å tenke på sangstrofen «Virke sådan i det stille, det var det jeg gjerne ville». Kjell Erik henviser også til ungdomsklubbens opptaksløfte som sier at menighetsarbeidet skal ha tredje prioritet i livet, etter hjem/familie og arbeid/skole. Det er vanskelig å fri seg fra tanken på at Kjell Erik kanskje av og til kan ha kommet i skade for å ha stokket litt om på disse tre ansvarsområdene. Det er nesten fristende å tro at Kjell Erik skrøner litt når han forteller at han også har hatt kapasitet til å engasjere seg i annen virksomhet.

Mange verv

Men det er ingen skrøne: Han er med i Bankøkonomisk Forening, der han både har vært leder for lokal-laget i Bergen, og vært med i sentralstyret for foreningen. Dessuten har han i 20 år vært medlem i Bergen YMC, der han i 15 av disse årene har vært med i styret, og er i ferd med å påta seg en ny periode som klubbens president. Samtidig har han i 20 år vært sterkt engasjert i styre og stell av Bergen YMC.

Alle som har engasjert seg i en eller annen form for frivillig arbeid vet at «motbakkene» kommer før eller senere. På spørsmål om hvordan han klarer å komme videre etter slike tilbakeslag, svarer han at han ikke tar dem inn over seg, og han legger til:

- Jeg gjør det jeg kan, og det jeg synes jeg er best på, og tar ikke de store utfordringene.

Menigheten «eldes»

At han ikke tar på seg de store utfordringene er hans egne ord. Ledelse av menighetsrådet, ansvar for menighetsblad og økonomi er store utfordringer i andres øyne, og særlig slik de blir utført av Kjell Erik. Om utviklingen i menigheten i løpet av alle disse årene, dagens situasjon og visjoner/tanker om framtiden sier Kjell Erik at kanskje den mest markante endringen og største utfordring er at aldersfordelingen i menigheten har endret seg.

Menigheten begynner å bli «gammel», og det er vanskelig å finne yngre folk som er villige til å engasjere seg. Det som en kanskje kan håpe på, er klubb- og konfirmandforeldre, og foreldre til barn som deltar i andre av menighetens virksomheter. Det skulle egentlig være rikelig å ta av. ●

Holder gravplassene vakre

I vår kultur er det vanlig at etterlatte ønsker å hedre avdødes minne ved å stelle pent med graven. Man reiser et gravminne i stein, og planter gjerne blomster i et lite bed foran steinen.

AV BJARNE LIEN, SENIOR EIENDOMS-
RÅDGIVER I AKASIA

I de senere år er det også blitt mer vanlig med noe ekstra pynt i tillegg til blomster, som liggende steinplater, ulike typer dekor festet til gravminnet, og lykter i forskjellig utførelse. Gravferdslovens § 19 sier at den som har ansvar for en grav, plikter å holde den i hevd. Men det er mange som er forhindret fra å stelle graven slik som de gjerne ønsker. Det kan være sviktende helse, trangt om ledig tid, geografiske avstander eller andre årsaker som gjør det vanskelig å holde graven i hevd.

Har egne gartnere

Vi som jobber i Akasia har et ønske om at våre gravplasser skal ta seg godt ut, og være et sted hvor de besøkende kan finne ro rundt minnene om sine avdøde. Det er mange ytre forhold som innvirker på mulighetene for dette, men vi kan i hvert fall gjøre vårt for at de nærmeste omgivelsene skal ligge best mulig til rette. Som et tilbud til de som av ulike årsaker ikke har anledning eller evne til å stelle graven selv, har Akasias gartnere i mange år tilbudt gravstell. Erfaringen har gjort at vi i dag vet mye om hvilke planter som tåler vårt røffe klima best, og hva som skal til for å holde et vakkert blomsterflor gjennom hele sesongen.

Flere muligheter

På sensommeren kan man i stor grad se hvilke graver som har stellavtale. De bugner av blomster til langt ut i september, når

TILBYR GRAVSTELLAVTALER: «Det aller beste er tilfredsheten ved å se et vakkert resultat av arbeidet, og gode tilbakemeldinger fra de som besøker gravplassene» skriver Bjarne Lien, senior eiendomsrådgiver i Akasia.

ILLUSTRASJONSFOTO: COPYLEFT

veldig mange andre sommerplanter begynner å blomstre av og visne, eller er blitt ødelagt av høstregnet. Tilbudet består av en standardavtale som omfatter vårplanting, sommerplanting og vinterdekking med edelgran. Man kan også få en utvidet avtale, der det i tillegg til standardavtalen leveres høstplanting med lyng, mosekrans til jul og påskeliljer før påske. Nødvendig lusing, gjødsling og vanning inngår i begge avtalene.

Akasia

Akasia er en barnehageaktør, eiendomsforvalter og gravplassforvalter i Bergen. Firmaet er en del av Bergen kirkelige fellesråd og har 550 ansatte.

Hjemmesider:
www.akasia.no

og effektivitet er også områder med potensial for utvikling.

I 2010 laget en spesialnedsatt gruppe et eget prosjekt som planla nye gangen i arbeidet. Dette ble en stor suksess, det gir en god forutsigbarhet i arbeidet, og det er enkelt å planlegge gjennomføringen fra år til år.

Selvanningskasser

Vi har også tatt i bruk selvanningskasser. Disse har flere fordeler. For det første reduseres behovet for vanning. Det er særlig i den første tiden etter planting at plantene er sårbare for tørke. For det annet gjøres plantingen mye mer rasjonell ved at den foregår ved en arbeidsbenk i stedet for nede på bakken. Noen utfordringer byr metoden likevel på, særlig må problematikken rundt løfting av kassene løses.

Får gode tilbakemeldinger

Mottakskontroll er viktig. Til stellavtalene går det med over 100.000 utplantingsplanter hvert år. Varer som ikke svarer til avtalt kvalitet blir avvist ved mottak, og leverandøren må erstatte dem. Vi skal levere plantene videre til våre kunder, og har våre forpliktelser overfor dem. Stellavtalene bidrar til å gjøre gravplassene vakrere, og gir gode faglige utfordringer til de som utfører arbeidet. Det aller beste er tilfredsheten ved å se et vakkert resultat av arbeidet, og gode tilbakemeldinger fra de som besøker gravplassene. ●

Betyr mye

Akasia har stor nytte av arbeidet med stellavtaler. Det sysselsetter flere årsverk, og danner grunnlag for et større og mer robust fagmiljø enn man ellers ville hatt. Blant annet har vi kapasitet til å yte bistand når mindre og mer sårbare fellesråd i nabolaget trenger hjelp for å holde vedlikeholdet i gang. Inntekter fra stellavtalene øker vedlikeholdsbudsjettet, så gravplassene bedre kan fremstå slik som vi ønsker å se dem.

Gir forutsigbarhet

Det arbeides jevnt med forbedringer. Vi følger med i fagmiljøene for å finne nye planter som kan gi enda bedre resultat. Men det vestlandske klima er en ustadig samarbeidspartner, og sorter som står fint i en sesong, kan bli mislykket i den neste, alt etter hvordan sommerværet blir. HMS

Sang til friheten

Europas nasjonalsang, «Ode til gleden», er kjent av de fleste. Ikke like mange vet at den er hentet fra siste sats av Beethovens niende symfoni (1824).

AV MAGNE FONN HAFSKOR

Komponisten selv slet lenge med dette spenstige og gyngende temaet, og du kan høre hvordan han nærmer seg i sangen «Gegenliebe» fra 1894, da han var 24 år. 14 år senere skrev han «Fantasi for kor, klaver og orkester» (1808), der han er enda tettere på det kjente temaet. Beethoven må altså ha hatt en klar visjon over hvor han ville i minst 30 år. Og for en glede det må ha vært da han endelig fant frem til den fullendte melodilinen! Dette er en hymne som virkelig kler sitt navn med rette.

For Beethoven var ingen Mozart, der de mest innsmigrende melodier nærmest kom trillende ut av ermet. Men skrev Mozart noensinne noe som kan måle seg med Beethovens niende? Jeg tror ikke det.

Teksten til symfoniens avsluttende korskang hentet Beethoven fra Friedrich

Beethoven i 1820.
MALERI AV JOSEPH
KARL STIELER

Bernstein i 1973.
FOTO: ALLAN WARREN/
WIKIMEDIA

Schillers ungdomsdikt «Ode til gleden» (1785). Et hardnakket rykte hevder at dette diktet egentlig skulle hete «Ode til friheten» (freiheit), men at sensuren krevde at «frihet» skulle byttes ut mot det mindre truende «glede» (freude). Frihet var et like farlig ord på Schillers tid som i dag.

Kulturtips

Sannsynligvis er denne historien en løgn plantet av den tyske Napoleons-bekjemperen og senere politikeren Friedrich Ludwig Jahn, som i alle år var en ivrig forkjemper for demokrati og talefrihet. Det er uansett en god historie, og passer kanskje ekstra godt i disse dager i og med grunnlovsjubileet.

Første juledag 1989 dirigerte Leonard Bernstein to spesielle fremføringer av Beethovens niende symfoni, der han

tok ryktet på alvor og lot koret synge «freiheit» i stedet for «freude». Berlinmuren hadde nettopp falt, og både det farlige ordet og tekstlinjen «seid umschlungen, millionen» (omfavne hverandre, millioner) snakket direkte til folket i gatene, over 200 år etter at de først ble formulert av Schiller.

- Historien har aldri gitt oss en bedre anledning til å ta en akademisk risiko på vegne av den menneskelige glede, sa Bernstein selv, og la til at han var sikker på at Beethoven ville velsignet ideen. Dermed fikk han med seg musikere både fra daværende Sovjetunionen, USA, England, Frankrike og Tyskland i to fremføringer av symfonien: En på hver side av muren. Ingen kunstform kan måle seg med musikk når det gjelder å fremme forståelse mellom folk. ●

Høstturné med verdens eldste kirkemusikk

Når Skruk kommer til Bergen i september, blir det sammen med munkene fra to av verdens eldste klostre.

Verdens eldste kirkemusikk er på vei tilbake til katakombene. Kristne i Midt-Østen er under press. Skruks nye CD, *Sangen fra katakombene*, formidler historier fra kirkens tilbaketog i sine tidligste kjerneområder og bringer kunnskap om en unik musikalsk verdensarv.

På platen medvirker Fader Yokin Unval og andre munkene fra de mer enn 1600 år gamle tyrkiske klostrene Mor Gabriel og Mor Augin. De tilhører den syrisk-ortodokse kirke

som i dag er på full retrett på grunn av hardt press fra omgivelsene og massiv migrasjon til Europa og Amerika.

Skruk under dirigenten Per Oddvar Hildres ledelse fremfører sanger fra den syrisk-ortodokse tradisjonen, arrangert

av Siyavush Karimi og Henning Sommerro. Blant annet synger de Fadervår slik bønningen lød i Jesu munn. De norske tekstene er skrevet av Erik Hiltestad.

Dette er en plate som primært formidler vokalmusikk,

men en duduk spilt av Shirzad Fataliyev skaper noen meditative ordløse episoder mellom sangene.

Prosjektet er støttet av Norad, Digni og Stefanusalliansen. I samarbeid med disse vil Skruk i september 2014 turnere med dette stoffet i Bjørgvin. Med seg har de munkene fra den store syriakiske folkegruppen som nå holder til i Sverige. ●

Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen. Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling? Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis. **Innføringskurs starter i Bergen 29. september.**

Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin. Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no • Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Bønes menighet

Bønes menighet

telefon 55 30 81 00
 åpningstid kl. 08.00-15.00
 bones.menighet@bergen.kirken.no
 www.bonesmenighet.no
 Kontonummer; 3416 20 00464
 Øvre Kråkenes 250, 5152 Bergen

Kirketorget

Bestillinger av dåp, vielser og gravferd 55 59 32 10
 kirketorget@bergen.kirken.no

ANSATTE I BØNES MENIGHET

Sokneprest Gunn Kongsvik
 telefon 55 30 81 03/970 04 967
 gunn.kongsvik@bergen.kirken.no

Sokneprest (Storetveit)

Bjarte Holme
 telefon 55 30 81 12
 privat 55 28 36 58
 bjarte.holme@bergen.kirken.no

Kapellan Gunn-Frødis Unneld

telefon 55 30 81 06/480 41 867
 gunn.f.unneld@bergen.kirken.no

Diakon Reidun Laastad Dyvik

telefon 55 30 81 17
 reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no

Kateket Sven-Ove Rostrup

telefon 55 30 81 71/915 57 253
 sven-ove.rostrup@bergen.kirken.no

Frivillighetskoordinator

Gunhild Nag
 telefon 55 30 81 05
 gunhild.nag@bergen.kirken.no

Menighetskonsulent

Therese Mokkelbost
 telefon 55 30 81 02
 therese.mokkelbost@bergen.kirken.no

Menighetspedagog

Cathrine Fosse
 telefon 55 30 81 07
 cathrine.fosse@bergen.kirken.no

Kirketjener Barbro Husdal

telefon 55 59 81 05/922 14 273
 barbro.husdal@bergen.kirken.no

Organist Carsten Dyngeland

carsten.dyngeland@bergen.kirken.no

Bønes menighetsråd

Leder Øivin Christiansen
 telefon 970 25 082

Bønes Småbarnstreff

Sosialt treff for foreldre som er hjemme

med barn på dagen. Hver onsdag kl 10-13 i Bønes kirke.
 Catrine Fosse 55 30 81 03

Bønes menighetsrings førskele og barnehage

Våkleiva 68, telefon 55 12 05 50

Bønes Minising

Øver hver 2. uke kl. 17.15-18.00 i Bønes kirke. Kontaktperson:
 Hilde Kleppstø 924 80 679

Bønes Speidergruppe NSF

Erik Geber 55 12 41 90/920 94 472
 gruppen@bonesspeiderne.no
 Web: www.bonesspeiderne.no

Bønes Ten – Sing

Øvelse hver ons. kl. 19.00 – 21.15
 Arne Benjamin Staftnes
 hovedlederbots@gmail.com

Hyggetreff i Bønes kirke

Diakon Reidun Laastad Dyvik
 telefon 55 308117/00

Søndagsskole

Marit Z. Berentsen ... 55 12 23 32

Seniordans

Hver tors kl.11-13 i kirken
 Kont. menighetskont. ... 55 30 81 02

Bønes Tria

Tors. kl. 18.15-19.30 i Bønes kirke
 Christin Svendsen 995 87 431

Babysang

Tirsdager kl.10.30. Kontaktperson:
 Catrine Fosse 55 30 81 03

FELLES AKTIVITETER BØNES OG STORETVEIT

Besøktjeneste: For den som ønsker besøk eller å bli besøkt. Sorggruppe ved skilsmisse/dødsfall.
 Kontakt diakon 55 30 81 17

Klubben

Camilla Heggø Olsen
 telefon 926 96 897
 camillahegg@gmail.com

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro
 Kontakt menighetskontoret
 telefon 55 30 81 02
 bones.menighet@bergen.kirken.no

Diakoniutvalget

Bankgiro 3416 20 00464

Givertjenesten:

Bankgiro 3411.26.36406

Vi takker og ber

Uke 23-24: - Vi takker og ber for de flotte ungdomslederne i menigheten, og for den verdifulle innsats de gjør. - Vi takker for våre menighetsråd og det arbeidet de gjør, og ber om at vår menighet for må oppleves åpen og inkluderende for alle som søker Kristus.

Uke 25-26: - Vi ber for Ungdomsklubben som drar på sin årlige fottur og lederkurset på Bretur, at det blir gode stunder. - Vi ber for Tensing som drar på TT på Gjøvik og ledertur. La dem få gode opplevelser. - Vi ber for skolene. Vi ber for lærere, for elever og foreldre. At de også skal få en fin ferietid.

Uke 27-31: - Vi takker for flotte medarbeidere som er villige til å yte av sin tid til arbeid for andre også gjennom sommeren. For alle som yter omsorg til andre. - Vi takker for diakonen vår, og for det diakonale arbeidet som diakoniutvalget er en-

gasjert i. - Vi ber for de sørgende, dem som sliter og lider av sykdom. Lær oss å se, hjelpe og støtte hverandre.

Uke 32-33: - Vi takker og ber for alle familier, for alle dåpsbarna i vår menighet. - Vi ber for søndagsskolen. - Vi takker for misjonærenes virke i inn og utland, og vi ber for vårt misjonsprosjekt i Rio Preto. - Vi ber om at trosopplæringen opplever relevant for barn og unge, og gir god oppslutning. - Vi ber for alle dem som deltar på Aktivitetsdagene, «Feriesprell» i kirken for barn i 4. og 5. klasse.

Uke 34-35: - Vi takker for alt godt som skjer i trosopplæringen. - Vi takker for babysang, Minising, Tria, speidere, og søndagsskolen. - Vi ber for ledere og medlemmer. - Vi ber for skoler, barnehager og aktiviteter som starter opp igjen. - Vi takker og ber for nye og erfarne medarbeidere i menighe-

tene, både ansatte og frivillige. Vi ber for arbeidet blant eldre, og takker for lederne på seniordans.

Uke 36-37: - Vi takker og ber for gudstjenestene og for muligheten til å samles til gudstjeneste. - Vi ber om at mange må finne sin vei til gudstjenestene og finne et hjem i sin kirke og menighet. - Vi takker og ber for alle konfirmentene våre. - Vi ber for deres familier. La konfirmentene oppleve et rikt år, der de blir bedre kjent med sin menighet og den kristne troens innhold.

Uke 38-39: - Vi takker for menighetens kulturarbeid og for muligheten til å samles om interessante emner. - Vi ber for arbeidet med et rikt og variert kulturtilbud i vår menighet. - Vi takker og ber for menneskeverd og menneskerettigheter, at disse blir holdt i ære og respektert i vårt samfunn. ●

BØNES HAGESENTER

Bønnesskogen 40
 5152 Bønes
 Tlf. 55 12 29 21

Bjergvin BEGRAVELSESBYRÅ

Eilif Andersen
 DØGNVAKT: 55 20 23 00
 Natlandsveien 8, Landås

Bones gärde

Bønestranden 50 - 5155 Bønes
 Tlf. 55 91 68 44 - Mob 992 48 377
 Åpent: Torsdag-fredag 12-17

Liss- dame- og herrefrisør SALONGEN

Telefon 55 12 19 75
 Øvre Kråkenes 115 - 5152 Bønes

Bjarte Leithaug har skrevet mange av de mest kjente sangene som synges i barnekor, og er en ildsjel i barne- og ungdomsarbeid.

TEKST OG FOTO: STEIN RUNE RISA

KORIFOKUS er et produkt av Bjarte Leithaug sitt engasjement. Det er en barnekor-festival som arrangeres i Knarvik. Her samles kor fra hele Vestlandet for å synge sammen med andre kor og andre artister. I år var Marcus og Martinus fra MGP junior på plass, sammen med Tore Thomassen, Team Sulebakk og rap-duoen Kløver Knekt og Skarre R.

Lørdag formiddagen satte en gruppe på 25 stykker fra Bønes Tria seg på bussen til Knarvik og Nordhordlandshallen for å

delta på KORIFOKUS. De hadde en kjempekjekk dag der de fikk treffe andre kor, synge med flotte artister og avslutte dagen med kjempekonsert for foreldre og andre fremmøtte. På det meste var det 1800 i hallen, der 650 deltok i kjempekonset på scenen.

Det ble en flott opplevelse for Bønes Tria og de andre deltakerne, og festivalen samlet også inn 30 000 kroner til tyfon-ofre på Filippinene samt 5000 kroner til Kirkens Nødhjelp.

Se Bønes menighets Facebook-sider for video fra konserten. ●

Vellykke

Etter initiativ fra Lions Club Bergen Løvestakken ble det torsdag 22. mai arrangert en dugnadskonsert i Bønes Kirke hvor alle inntektene ubeskåret gikk til å skaffe et lokalsamfunn i Zambia rent vann.

AV KARL JOHAN KIRKEBØ

Formålet var åpenbart godt, for det stilte en knippe strålende musikere opp og gav i overkant av 100 tilhørere en flott konsert.

Grunlaget for initiativet var at Lions club Bergen Løvestakken feiret 40-års jubileum. Det ble markert med en mottagelse i kirkestuen før konserten for medlemmer og inviterte gjester. Der var det også en utstilling som viste glimt av hva klubben har bidratt med gjennom 40 år. Etter konserten ble alle tilhørere invitert til å se utstillingen. Klubben har 33 medlemmer og de siste 10 årene har en bidratt med 3.4 millioner kroner til gode formål lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Ganske imponerende.

Carsten i sentral rolle

Sentral i konserten, nær sagt som vanlig, var vår strålende kirkemusiker Carsten Dyrge-land. Bandet Tertz der han har med seg Sigurd Ulveseth på bass og Stian Villanger på

trommer var bærebjelken i konserten. De innledet med et preludium og hadde siden med seg forskjellige solister. Som vanlig med Carsten bak flygelet og ved orgelet så svingte det.

De hadde med seg tre dyktige og svært forskjellige solister. Først ute var Barbro Husdal og det var tydelig at de hadde spilt sammen før. Dette var vakker og elegant jazz på sitt beste. Nydelig. Margaret Horne fulgte opp med våren av Grieg og Mitt land, basert på en irsk folketone, fortsatt med tonefølge av Tertz. Hun har en flott stemme og et mer klassisk uttrykk. Fortsatt vakkert.

Velkommen tilbake

Så kunne vi ønske vår tidligere kirkemusiker Line Dybedal velkommen tilbake. Hun har etterhvert en god karriere i popbransjen, men er fortsatt også kirkemusiker. Hun spilte tre av sine egne sanger og trollbandt den godt voksne forsamlingen. Det siste nummeret en versjon av hennes siste single

Under, til venstre: Margaret Horne. Under, til høyre: Et hyggelig gjensyn med Line Dybedal

Bjarne Johnsen a/s

Postboks 13 Kokstad - 5863 Bergen

*Vi kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN A/S
Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

Hele døgnet
Tlf. 55 27 28 29

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

SPAR

MATBUTIKKEN PÅ BØNES

Våkleiva 43, 5155 Bønes

Tlf 55 11 85 00

t dugnadskonsert

Line ved flygelet og Tertz med Carsten på orgel, en fusjon av elektropop, jazz og kirkemusikk. Vakkert.

Tic tac hvor Carsten tok plass ved orgelet. Ikke ofte vi får elektropop med jazztrio og kirkeorgel. Men du verden så fint det låt.

En nyskaping var det også plass for, i alle fall var Bønes Kammerkor en nyhet for meg. Sammen med Tertz gav de til gode folkemusikkbaserte hymner og sanger. De 4 sangerne var godt samstemt og bidro til en ekstra dimensjon på konserten. Vi gleder oss til å høre mer fra dem.

Nå var det dags for svingende rytmer. Først Tertz med Steinar Sætre på klarinett og siden dirigerte Steinar Sætre Bønes Brass med egne arrangementer av kjente jazzlåter. Bønes Brass skal til Dan-

Glimt fra åpningen av en annen brønn i Lionsregi.

mark på jazzfestival i juni og imponerte med sine versjoner. Ikke minst en Quincy Jones-inspirert versjon av *Come by here* vakte store begeistring.

Brønnen snart sikret

Konserten ble avsluttet med allsang og vi ønsket hverandre vel hjem med den irske hym-

nen *May the road rise to meet you*. En verdig avslutning på en strålende konsert. Inntektene av konserten ble knapt 9000 kroner og det er kommet ytterligere 3000 i gaver fra andre Lions-klubber. Lions Club Bergen Løvestakken skyter inn resten slik at det blir brønn i år. Og planleggingen for neste prosjekt er alt i gang. Vi gleder oss! ●

Annonser i Bønesbladet?

Bladet du nå holder i hendene er en av de viktigste informasjonskanalene for å spre informasjon om tilbudet i menigheten.

Det koster vel 50.000 kroner å produsere Bønesbladet hvert år, og menighetene er avhengig av inntekter fra annonsører for å betale trykkekostnadene.

Ta kontakt med oss i dag om du vil bidra til dugnaden ved å annonsere i Bønesbladet!

• therese.mokkelbost@bergen.kirken.no
• Telefon 55 30 81 02

BØNESBladet

Menighetskalender

døpte

Erik Andreassen
Lone Gindl
Thomas Alexander Bondevik
Odin Svendsen
Liam Løw Kjeldberg
Edvin Birkeland Kleppe

begravelser

Ruth Gjerde
Jan Kristian Pedersen
Adler Birkeland
Ove Eugen Helgesen
Jan-Ole Woldsdal
Thor Ivan Larsen
Gerd Nøttaasen
Linda Kristine Davidsen
Berit Agathe Eikhaug
Jan Inge Haaland
Johannes Olai Fjeldstad
Bjørn Pedersen
Aslaug Kathrine Paulsen
Alfhild Alida Kartveit

gudstjenester

Bønes kirke

Søndag 8. juni, pinsedag
11.00: Gudstjeneste v/ kap.
Gunn-Frødis Unneland
Dåp, offer, kirkeskyss, kirke-
kaffe. 1 Mos 2,4–9, Apg
2,1–11, eller Rom 8,9–11, Joh
20,19–23. «Ta imot Ånden».

2. pinsedag
Fellesgudstjeneste for prostiet

Søndag 15. juni, treenighetssøndag,
11.00: Gudstjeneste v/ s.pr. Bjar-
te Holme. Dåp, nattverd, offer,
søndagsskole, kirkekaffe. 5 Mos
6,4–9, 1 Pet 2,4–10, Matt 28,16
–20. «Misjonsbefalingen».

Søndag 22. juni, 2. søndag i treenighetstiden
Se Storetveit.

Søndag 29. juni, 3. søndag i treenighetstiden
11.00: Gudstjeneste v/s.pr.

Bjarte Holme. Nattverd, dåp,
offer. Jes 25,6–9 Herrens, Åp
19,5–9, Luk 14,15–24. «Det
store gjestebudet».

Søndag 13. juli, 5. søndag i treenighetstiden,
1100: Gudstjeneste v/kap.
Gunn-Frødis Unneland
Nattverd, dåp, offer. Jer
23,16–24, 1 Joh 4,1–6, Matt
7,15–20. «Falske profeter».

Søndag 20. juli, aposteldagen, 6. søndag i treenighetstiden
Se Storetveit.

Søndag 27. juli, 7. søndag i treenighetstiden
1100: Gudstj. v/kap. Gunn-
Frødis Unneland. Nattverd,
dåp, offer. 1 Mos 16,1–13 Ha-
gar gir Gud et navn, 1 Joh
4,7–10, Luk 15,1–10. «Sauen
og sølvmynten».

Tirsdag 29. juli, Olavsdagen/Olsok,
Fana kirke, se side 12.

Søndag 3. august, 8. søndag i treenighetstiden
Se Storetveit.

Søndag 10 august, 9. søndag i treenighetstiden
11.00: Gudst. v/s.pr. G. Kongs-
vik. Nattv., dåp, offer. Hos 6,1–
3, Rom 8,31–39, Matt 11,28
–30. «Jeg vil gi dere hvile».

Søndag 17. august, 10. søndag i treenighetstiden
Se Storetveit.

Søndag 24. august, 11. søndag i treenighetstiden
11.00: Familiegudstj./skole-
seksamling v/s.pr. Bjarte Hol-
me. Dåp, offer. Menighetens 6-
åringer er spesielt inviterte. Jes
64,6b–65,2, Rom 9,2–5;
10,1–4, Matt 23,37–39. «Som
en høne samler kyllingene.»

Søndag 31. august, 12. søndag i treenighetstiden,
11.00: Gudstjeneste v/ s.pr.

Gunn Kongsvik. Nattverd, dåp,
offer, søndagsskole, kirkekaffe
Neh 9,19–21, Hebr 13,5–6,
Matt 6,24–34. «Vær ikke be-
kymret for livet».

Søndag 7. september, 13. søndag i treenighetstiden
11.00: Gudstj. v/vikarprest R.
Kysnes. Nattverd, dåp, offer,
søndagsskole, kirkekaffe. Salme
92,2–6.13–16, 1 Kor 12,4–11,
Matt 25,14–30. «Talentene».

**Søndag 14. september, Vin-
gårdssøndag /14. søndag i
treenighetstiden**
11.00: Gudstj. med pres. av
konfirmanter v s.pr. B. Holme.
Offer, søndagssk., kirkekaffe. Jes
27,2–6, 1 Kor 1,1–3, Matt
20,1–16. «Arbeiderne i vingår-
den».

Søndag 21. september, 15. søndag i treenighetstiden
11.00: Friluftsgudstjeneste på
Guldstølen v/s.pr. Bjarte Holme
og Bønes speidergruppe. Mika
6,6–8, Fil 1,9–11, Matt
5,38–48. «Elsk deres fiender».

Søndag 28. september, 16. søndag i treenighetstiden
11.00: Familiegudstj. v/kap.
Gunn-Frødis Unneland. Dåp,
offer, kirkekaffe. Salme 40,2–6,
Rom 8,19–23, Mark 7,31–37.
«Jesus sa til den døde: Effata».

Kirkeskyss: Se side 3

Storetveit kirke

8. juni
09.00: Morgensang i Fantoft
stavkirke. S.pr. Gunn Kongsvik
11.00: Høymesse. G. Kongsvik.
Nattverd. Dåp. Kirkekaffe.

15. juni kl.19:00
Temagudstjeneste v/s.pr. Bjarte
Holme. Forsangere fra Agape.
Nattverd. Kirkekaffe.

22. juni kl.11.00
Høymesse v/kap. Gunn-Frøy-
dis Unneland. Dåp.

6. juli kl.11.00
Høym. v/s.pr. B. Holme. Dåp.

20. juli kl.11.00
Høymesse v/s.pr. J. Johnsen
Samarbeid med Slettebakken.
Nattverd. Dåp. Kirkekaffe.

3. august kl.11.00
Høym. v/s.pr. G. Kongsvik. Dåp.

17. august kl.11.00
Høymessev/kap. L.P. Eide.
Nattverd. Dåp.

17. august kl.13.00
Dåpsgudstjeneste v/kap. L.P.
Eide. Samarbeid med Slette-
bakken. Dåp. Kirkekaffe

31. august kl.11.00
Høym. v/s.pr. B. Holme. Nattv.

7. september kl.11.00
Høymesse v/kap. G-F. Unne-
land. Nattverd. Dåp.

14. september kl 11.00
Gudstjeneste med konfirmant-
pres. Slettebakken menighet
v/kap. L.P. Eide og s.pr. J. John-
sen. Kirkekaffe.

14. september kl.13.00
Dåpsgudstjenesteste v/kap. L.P.
Eide og s.pr. J. Johnsen. Slette-
bakken menighet. Dåp.

14. september kl.19.00
Temagudstjeneste v/kap.
G-F. Unneland. Presentasjon av
konfirmanter. Nattverd.

21. september kl.11.00
Familiegudstjeneste v/Leidulf
Øy. Dåp. Smørelunch.

28. september kl.11.00
Høymesse v/s.pr. G. Kongsvik.
Nattverd.

Kveldstoner i Åpen Kirke

Onsd. kl.19:00: Ruth Bakke
Haug, orgel: 3. sept. 1. okt.
Carsten Dyngeland, orgel, Bar-
bro Husdal, sang: 20. aug. 27.
aug. 10. sept. 17. sept. 24. sept.

Giver- glede ...

Bønes kirke ble bygget med inn-
samlede midler. Bønesfolket ga så
det monnet og gjorde en drøm til
virkelighet.

For at menigheten skal utvikle seg vi-
dere, og nå stadig flere mennesker er
det viktig å ha en sunn økonomi i bunn.

Så meld deg som fast giver og
vær med på å utvikle kirken videre!

Den enkleste måten å bli med i Giver-
lede på, er å legge inn et fast månedlig
beløp i nettbanken - da går det hele av
seg selv. Du bruker kontonummer

3411.26.36406, skriver mottaker
«Giverglede» og velger beløpet selv.

Kontakt Per Røen hvis du har spørsmål
eller vil betale på en annen måte!
p-roeen@online.no - tlf. 414 19 226

